

OSNOVNI SUD U PRIŠTINI

Odeljenje za teška krivična dela

K. br. 322/09 (K. br. 45/13)

18. oktobar 2013.

Objavljene presude možda nisu pravosnažne i mogu biti predmet žalbi u skladu sa važećim zakonom.

U IME NARODA

OSNOVNI SUD U PRIŠTINI – Odeljenje za teška krivična dela, u veću sastavljenom od EULEX sudije, Arkadiusz Sedek, u svojstvu predsednika veća, Nore Billaca, sudija i Willem Brower, EULEX sudija, članovi veća, uz asistenciju Nataše Malešević, u svojstvu sudskog zapisničara, u krivičnom predmetu protiv:

H.K., optuženog za teško ubistvo iz člana 147. (5) i (9) Krivičnog zakona Kosova (KZK),

Nakon održanih devet (9) javnih ročišta glavnog pretresa, u prisustvu državnog tužioca Ilaza Beqirija ispred Osnovnog tužilaštva u Prištini, Odeljenje za teška krivična dela; branioca Mustafe Kastratija, oštećenog Ragipa Salihua, i

Nakon većanja i glasanja pretresnog veća održanog 18. oktobra 2013. godine, u smislu člana 392. ZKPK (2004), donosi sledeću:

P R E S U D U

H.K., (u daljem tekstu „Okrivljen“) je:

- **PROGLAŠEN KRIVIM** za teško ubistvo protivno članu 147. (5) i (9) KZK, jer je 17. Februara 2009. godine, između 15:30 i 17:00 časov, u šumi Z. opština Priština, nemilosrdnim i nasilnim postupanjem iz niskih pobuda, više puta udario V.S. po glavi i telu teškim objektom nanevši joj teške telesne povrede, druge prodorne rane i posekotine, hematome na raznim delovima tela, frakturu lobanje kao i tešku povredu mozga, i na taj način lišio žrtvu njenog života;
- **OSUĐEN** na dvadeset dve (22) godine zatvora. Vreme provedeno u sudskom pritvoru od 19. novembra 2009. godine biće računato u kaznu.
- **DUŽAN** da plati troškove krivičnog postupka u iznosu od 100 evra, kao paušalni iznos.

Oštećeno lice može pokrenuti parnični postupak protiv okrivljenog za naknadu štete.

I.	Činjenično stanje i istorijat postupka	3
II.	Nadležnost suda	5
III.	Važeći procesni zakon	5
IV.	Prihvatljivost dokaza.....	5
V.	Dokazi izvedeni na glavnom pretresu	8
VI.	Procena dokaza	10
	<i>Izjava okrivljenog pred policijom, tužiocem i sudom.....</i>	<i>10</i>
	<i>Iskaz svedoka H.T. pred policijom i tužilaštvom .....</i>	<i>14</i>
	<i>Iskaz svedoka N.G. pred policijom, tužilaštvom i sudom .....</i>	<i>14</i>
	<i>Iskaz svedoka Z.M-Z pred sudom .....</i>	<i>15</i>
	<i>Iskaz svedoka R.S. pred policijom, tužilaštvom i sudom .....</i>	<i>15</i>
	<i>Iskaz svedoka Sh.S. pred policijom, tužilaštvom i sudom .....</i>	<i>15</i>
	<i>Iskaz svedoka V.S. pred policijom, tužilaštvom i sudom.....</i>	<i>16</i>
	<i>Iskazi policajaca i ostalih službenika .....</i>	<i>16</i>
	<i>Iskaz svedoka U.K. pred sudom .....</i>	<i>16</i>
	<i>Iskaz svedoka F.K. pred sudom .....</i>	<i>16</i>
	<i>Iskaz svedoka B.K. pred sudom .....</i>	<i>17</i>
	<i>SMS poruke .....</i>	<i>17</i>
	<i>Veštačenje DNK.....</i>	<i>18</i>
	<i>Izveštaj o obdukciji .....</i>	<i>19</i>
	<i>Veštačenje mentalnog zdravlja okrivljenog .....</i>	<i>19</i>
	<i>Lekarska dokumentacija pripremljena u Korektivnom centru Dubrava u vreme dok se okrivljeni nalazio u pritvoru.....</i>	<i>20</i>
	<i>Odgovor Kosovske policije od 24. januara 2013.....</i>	<i>20</i>
VII.	Utvrđene činjenice	20
VIII.	Pravna klasifikacija dela	22
IX.	Određivanje kazne:	22
X.	Troškovi krivičnog postupka	23
XI.	Imovinskopравни zahtev	24
XII.	Zaključak:	24

OBRAZLOŽENJE:

I. Činjenično stanje i istorijat postupka

1. Dana 18. februara 2009. godine, oko 12:00 sati, Policija Kosova je dobila informaciju od građana **M.S.** da je pronađeno beživotno telo ženske osobe u blizini sela Zlatar, opština Priština. Žrtva je na sebi imala očigledne znakove nasilja. Službenici Policije Kosova i predmetni tužilac su otišli na mesto zločina. Tim forenzičara prikupio je dokaze koje su našli na mestu zločina, dok je telo žrtve prebačeno u mrtvačnicu, a potom je obavljena autopsija.
2. Dana 19. februara 2009. godine, rano ujutru, **R.S.** i **Sh.S.**, otac, odnosno žrtvin stric, su otišli u mrtvačnicu u Prištini. Identifikovali su žrtvu potvrdivši da je to **V.S.**
3. Dana 19. februara 2009. godine, javni tužilac u Prištini, na zahtev policije, izdao je Nalog PTK-Vali i od iste je zatražio da tužiocu dostave spisak poziva i SMS poruka za brojeve **A.** i **B.**, oba u posedu i vlasništvu žrtve. Sadržaj SMS poruka otkrio je čestu komunikaciju između žrtve i brojeva mobilnih telefona koji pripadaju okrivljenom.
4. Istog dana (19. februara 2009.) Policija Kosova je saslušala vlasnicu kuće u kojoj je žrtva radila kao čistačica. Ona je obavestila policiju da je jedan od njenih radnika video žrtvu kritičnog dana kako razgovara sa jednim muškarcem. Radnik vlasnice kuće **H.T.** rekao je Policiji Kosova da je žrtvu video negde oko 15:30, kako se žustro raspravlja sa jednim muškarcem u blizini kuće u kojoj je radila kao čistačica. Ovaj svedok je dalje izjavio da je ponovo video žrtvu i istog muškarca nekoliko trenutaka kasnije kako piju kafu u kafiću/restoranu Rona u ulici **L.K.**, a potom ih je svedok kasnije video kako zajedno napuštaju kafić/restoran.
5. Dana 19. februara 2009. godine, oko 15:00 sati, Policija Kosova je uhapsila okrivljenog dok je isti bio za upravljačem svog vozila na ulicama sela Z., opština Vučitrn. Nakon hapšenja priznao je da je počinilac krivičnog dela, odnosno ubica žrtve. Okrivljeni je obavestio policiju da je nakon što je izvršio ubistvo bacio žrtvinu jaknu i tašnu, kao i oružje kojim je izvršio ubistvo u blizini mesta izvršenja zločina. Istog dana, nakon što je Policija Kosova dobila ove informacije, izvršena je dodatna pretraga mesta zločina. Međutim, tog dana Policija Kosova je našla samo žrtvinu jaknu. Policija Kosova je morala da prekine operaciju pretrage na mestu zločina, jer su tog dana bile velike snežne padavine kako bi sa istom nastavili.
6. Dana 20. februara 2009. godine, obavljen je uviđaj vozila okrivljenog. Iz vozila su uzeta tri uzorka (E#9.1, E#9.2 i E#9.3) za koje se sumnjalo da su krvne mrlje i isti su poslani na DNK analizu.

7. Dana 20. februara 2009. godine, Policija Kosova je podnela krivičnu prijavu Okružnom javnom tužilaštvu u Prištini. Krivična prijava je zavedena pod brojem PP.br. 130-2/2009. Krivična prijava je teretila okrivljenog za teško ubistvo.
8. Dana 9. marta 2009. godine, nakon što se otopio sneg, Policija Kosova je otišla na mesto zločina radi dodatne istrage. Tragali su za oružjem sa kojim je izvršeno ubistvo i žrtvinom torbicom. Pronašli su metalnu šipku u blizini mesta gde je pronađeno telo.
9. Dana 16. juna 2009. godine, javni okružni tužilac u Prištini podigao je optužnicu PP.br. 130-2/2009, kojom se okrivljeni tereti za teško ubistvo iz člana 147. stav 5. i 9. KZK.
10. Dana 9. septembra 2009. godine, održana je sednica za potvrđivanje optužnice. Tokom ove sednice sudija nije bio u stanju da uspostavi komunikaciju sa okrivljenim. Okrivljeni je delovao čudno i pravio čudne gestikulacije, sugerišući da nije mentalno uračunljiv. Tužilac je zatražio psihijatrijsko i psihološko veštačenje kako bi se utvrdilo da li okrivljenom može da se sudi. Sudija za potvrđivanje optužnice je naložio je Univerzitetskoj klinici Kosova da obavi psihijatrijsko/psihološko veštačenje.
11. Dana 16. decembra 2009. godine, Univerzitetaska klinika Kosova je podnela Sudu Izveštaj o veštačenju (broj 469). Veštačenje je zaključilo da okrivljeni nema nikakvih mentalnih smetnji i da je isti u stanju da mu se sudi.
12. Dana 18. januara 2010. godine, Okružni sud u Prištini doneo je odluku KA. br. 294/09 kojom u celosti potvrđuje optužnicu.
13. Dana 7. maja 2010. godine, održano je prvo ročište glavnog pretresa. Zatim je održano još osam ročišta glavnog pretresa, a poslednje je održano 27. februara 2013. godine.
14. Dana 26. avgusta 2013. godine, predsednik skupštine EULEX sudija, postupajući po predlogu branioca okrivljenog, odlučio je da predmet dodeli Mobilnoj jedinici EULEX sudija.
15. Dana 9. septembra 2013. godine, održano je prvo ročište glavnog pretresa pred pretresnim većem u čijem sastavu su bile dve EULEX sudije i jedan kosovski sudija. Nijedna strana nije uložila prigovor na sastav pretresnog veća. Pretresno veće je odlučilo da ispočetka krene sa suđenjem i da ispočetka ispita sve dokaze, jer je sastav pretresnog veća izmenjen, a glavni pretres je prekinut već duže od tri meseca. Nakon toga su održana ročišta glavnog pretresa 17., 18., 19., 20., 30. septembra 2013. i 4., 17. i 18. oktobra 2013. godine.
16. Dana 18. oktobra 2013. godine, saopštena je presuda pretresnog veća i okrivljeni je proglašen krivim i osuđen kao u dispozitivu.

II. Nadležnost suda

17. Dana 26. avgusta 2013. godine, predsednik skupštine EULEX sudija doneo je odluku o dodeljivanju predmeta u rad Mobilnoj jedinici EULEX sudija u Prištini. Ova odluka je doneta u skladu sa članom 3. Zakona 03/L-53 o nadležnosti, odabiru i raspodeli sudskih predmeta sudijama i tužiocima misije EULEX-a na Kosovu. Predsednik Osnovnog suda u Prištini je odlukom rasporedio kosovskog sudiju za člana pretresnog veća.
18. Ovaj sud je mesno i stvarno nadležan u skladu sa članovima 9., 11. i 15. Zakona br. 03/L-199 o sudovima.

III. Važeći procesni zakon

19. Sud je odlučio da vodi postupak u skladu sa odredbama starog Zakona o krivičnom postupku Kosova (2004). Odluka o postupanju u skladu sa starim ZKPK zasniva se na Pravnom mišljenju Vrhovnog suda Kosova br. 56/2013 od 23. januara 2013. godine. Tačka 2. ovog pravnog mišljenja glasi:

„U krivičnim postupcima koji su pokrenuti pre stupanja na snagu (1. januara 2013. godine) ovog zakonika, u kojem je već otpočeo glavni pretres, ali nije okončan ili je okončan, ali je vraćen na ponovno suđenje redovnim ili vanrednim pravnim lekom, primeniće se odredbe starog zakonika mutatis mutandis sve do pravosnažnosti odluke. Pod ovakvim okolnostima pretresno veće čine profesionalne sudije jer u kosovskom zakonu više ne postoji odredba za sudije porotnike.“

20. Ovaj sud deli isto mišljenje sa Vrhovnim sudom Kosova. Glavni pretres u ovom predmetu je počeo 2009. godine, tako da su u primeni odredbe starog Zakona o krivičnom postupku Kosova.

IV. Prihvatljivost dokaza

21. Tokom glavnog pretresa, branilac okrivljenog je istakao pitanje prihvatljivosti dokaza. Konkretno, branilac je tvrdio da je izjava okrivljenog pred Policijom Kosova od 19. februara 2009. godine, neprihvatljiva jer je ista data pod fizičkom prinudom.
22. U cilju propisnog utvrđivanja činjenica u predmetu, sud je, na zahtev branioca, pozvao bivšeg branioca okrivljenog, gospođu **Z.M.Z.** Gospođa **M-Z** je svedočila pred sudom 19. septembra 2013. godine. Svedok je izjavila da je bila prisutna kada je data sporna izjava policiji, od početka pa do kraja tog saslušanja. Ona je izjavila da je upozorila okrivljenog o posledicama njegovog svedočenja. Dalje, ona je izjavila da su ona i okrivljeni zajedno pročitali spornu izjavu, a potom su je oboje potpisali bez ikakvih primedbi. Gospođa **M-Z.**, je svedočila o okolnostima pod kojima je okrivljeni dao svoju izjavu. Njoj nisu postavljena pitanja u vezi bilo kakvih informacija koja je ona dobila od svog branjenika.

23. Dana 7. oktobra 2013. godine, sud je pregledao lekarsku dokumentaciju okrivljenog, konkretno lekarski izvještaj koji je izrađen u vrijeme kada je okrivljeni prvi put pritvoren u pritvorskom centru u Lipljanu. Dokument pokazuje da je obavljen lekarski pregled 21. februara 2009. godine (jedan dan nakon što je okrivljeni bio u pritvoru). Prema ovom dokumentu, na telu okrivljenog nisu primećeni znakovi nasilja.
24. Imajući u vidu da je okrivljeni dobrovoljno dao izjavu 19. februara 2009. godine, da mu je data mogućnost da se konsultuje sa braniocem i da je upozoren u pogledu pravnih posledica svoje izjave, sud zaključuje da je ova izjava uzeta u skladu članovima 229. do 236 ZKPK. Stoga, u skladu sa članom 156. ZKPK, izjava okrivljenog data Policiji Kosova 19. februara 2009. godine je prihvatljiv dokaz.
25. Nadalje, branilac je zatražio od suda da proglasi izjave svedoka **H.T.** i **N.G.** date policiji 17. marta 2009., odnosno 19. marta 2009. godine kao neprihvatljive dokaze. Odbrana tvrdi da je postupak identifikacije koji je primenila Policija Kosova prilikom ispitivanja svedoka **H.T.** i **N.G.** bio u suprotnosti sa članom 254. ZKPK. Prema odbrani, zakon predviđa učešće branioca okrivljenog prilikom vršenja svake identifikacije.
26. Sud smatra ovaj navod neosnovanim. Postupak identifikacije lica reguliše se članom 255. ZKPK. Odgovarajući tekst ovog člana je sledeći:

7. IDENTIFIKACIJA LICA I PREDMETA

Član 255.

(1) Ako je potrebno da se utvrdi da li svedok može da prepozna lice ili predmet, od tog lica se najpre traži da opiše i navede karakteristična obeležja tog lica ili predmeta.

(2) Nakon toga svedoku se pokazuje lice zajedno sa drugim njemu nepoznatim licima ili njihove fotografije, ili predmet sa drugim predmetima iste vrste, ili njihove fotografije.

(3) Svedok biva poučen da on/ona nema obavezu da izabere bilo koje lice ili predmet ili fotografiju i da je isto tako važno da izjavi da on/ona ne prepoznaje lice, predmet ili fotografiju kao i da izjavi da ih prepoznaje.

Sud napominje da je Policija Kosova postupala u potpunoj saglasnosti sa gore navedenim članom. Na početku, svedoci su dali opis lica/osumnjičenog, kako što predviđa stav 1. člana 255., Policija Kosova je obavestila svedoke da nisu u obavezi da izaberu bilo koje lice iz foto albuma, međutim oba svedoka su izabrali jednu fotografiju. Pored toga, zapisnik su propisno potpisali i policijski službenik i svedoci. Navod branioca da se u ovim okolnostima primjenjuje član 254. je pogrešan, jer ovaj član uređuje postupak uviđaja i rekonstrukcije lica mesta. Ova dva postupka potpuno se razlikuju od postupka za identifikaciju predmeta i lica koja je regulisana članom 255. ZKPK.

27. Stoga, sud zaključuje da su izjave **H.T.** i **N.G.**, date policiji 17. marta 2009., odnosno 19. marta 2009. godine, uzete u potpunoj saglasnosti sa odredbama ZKPK, prema tome prihvatljivi dokazi.

28. Nadalje, branilac je zatražio od suda da zapisnik o uviđaju mesta zločina proglasi kao neprihvatljiv dokaz. Odbrana nije tačno precizirala koji zapisnik treba proglasiti neprihvatljivim, ali je očigledno da se takav zahtev podnosi za sve zapisnike koji su izrađeni prilikom prikupljanja dokaza sa mesta zločina.
29. Sud zaključuje da su svi dokazi koje je Policija Kosova prikupila sa lica mesta prihvatljivi. Član 201. ZKPK glasi:

Član 201.

(1) Ako postoji osnovana sumnja da je izvršeno krivično delo koje se goni po službenoj dužnosti, policija je dužna da bilo po službenoj dužnosti ili na zahtev javnog tužioca preduzme sve potrebne korake da [...] otkrije i sačuva tragove i druge dokaze krivičnog dela koji mogu da posluže kao dokaz, [...]

(2) U cilju izvršavanja zadataka iz stava 1. ovog Člana, policija je ovlašćena da:

...

7) Konfiskuje predmete koji prema Privremenom krivičnom zakonu moraju da budu konfiskovani ili koji mogu da posluže kao dokaz u krivičnom postupku;

Odredbe ZKPK-a ne obavezuju policiju da obavesti okrivljenog ili njegovog/njenog branioca kada policija konfiskuje predmete koji mogu poslužiti kao dokaz u krivičnom postupku. Dakle, svi dokazi koje je prikupila Policija Kosova sa mesta zločina su prihvatljivi dokazi.

30. Iako odbrana se nije dotakla pitanja prihvatljivosti dokaza, konkretno presretanih SMS poruka koje je tužilac dobio tokom istražnog postupka, sud je po službenoj dužnosti procenio prihvatljivost ovih dokaza u skladu s članom 154. stav 1. i 2. ZKPK. Sud konstatuje da su SMS poruke pribavljene na nalog javnog tužilaštva od 19. februara 2009. godine. Član 258. ZKPK, glasi:

Član 258.

(1) Javni tužilac može da izda nalog za svaku od sledećih mera:

- 1) Skriveno foto ili video praćenje na javnim mestima;*
- 2) Skriveno praćenje razgovora na javnim mestima;*
- 3) Istragu pomoću lažnog predstavljanja; ili*
- 4) Pribavljanje liste poziva sa datog telefonskog broja.*

*(2) **Pretpretresni sudija može da izda nalog za** svaku od sledećih mera na osnovu zahteva javnog tužioca:*

- 1) Prikriveno foto ili video praćenje na privatnim mestima;*
- 2) Prikriveno praćenje razgovora na privatnim mestima;*
- 3) Pretres poštanskih pošiljka;*
- 4) Presretanje telekomunikacija;***
- 5) Presretanje komunikacija preko kompjuterske mreže;*
- 6) Kontrolisana isporuka poštanskih pošiljka; **[naglasak dodat]***

Navedena odredba je jasna: tužilac nije imao pravo da odobri presretanje telekomunikacija. Izdavanje naloga za presretanje telekomunikacija je isključivo nadležnost pretpretresnog sudije u fazi istrage. Dakle imamo povredu odredbi člana 258., a posledice ove povrede propisane su članom 264. ZKPK, koji glasi:

Član 264.

(1) Dokazi prikupljeni merama predviđenim ovim Poglavljem¹ su neprihvatljivi ako su nalog za primenu mere i njegova realizacija nezakoniti.

Stoga, SMS poruke pribavljene nalogom tužioca od 19. februara 2009. godine, proglašene su neprihvatljivim dokazima, tako da su iste zapečaćene i izdvojeni iz spisa predmeta.

31. Međutim, vredi napomenuti da su SMS poruke koje je kasnio dostavio PTK na nalog pretresnog veća od 23. septembra 2013. godine. Dokazi (CD) dobijeni na nalog suda su prihvatljivi.

V. Dokazi izvedeni na glavnom pretresu

32. Tokom dokaznog postupka, sud je izveo sledeće dokaze, osim dokaza koji su proglašeni neprihvatljivim:

1	18. februar 2009.	Hitan izveštaj Policije Kosova
2	18. februar 2009.	Inicijalni izveštaj o incidentu
3	18. februar 2009.	Izveštaj policajca F.A. ,
4	18. februar 2009.	Izveštaj lekara, Dr. S.N. ,
5	18. februar 2009.	Izveštaj policijskog istražitelja, A.S. ,
6	18. februar 2009.	Izjava M.S. , pred policijom
7	19. februar 2009.	Pribavljena lista poziva sa telefonskog broja 049581836
8	19. februar 2009.	Izveštaj policijskog istražitelja V.R. ,
9	19. februar 2009.	Hitan izveštaj Policije Kosova
10	19. februar 2009.	Izveštaj policijskih istražitelja M.M. , i V.SH.
11	19. februar 2009.	Izveštaj policijskog istražitelja V.R. ,
12	19. februar 2009.	Izjava R.S. , pred policijom
13	19. februar 2009.	Izjava V.S. , pred policijom
14	19. februar 2009.	Izjava S.Sh. , pred policijom
15	19. februar 2009.	Izjava okrivljenog pred policijom
16	20. februar 2009.	Fotografije OMPF-a (Kancelarija za nestala lica i sudsku medicinu) sa autopsije od strane D.Sh. ,
17	20. februar 2009.	Izveštaj pretresa vozila (24 strana)
18	20. februar 2009.	Forenzički izveštaj sa mesta zločina (34 strane)

¹ Poglavlje XXIX: Skrivene i tehničke mere praćenja i istrage Zakona o krivičnom postupku Kosova (2004)

19	20. februar 2009.	Izveštaj o autopsiji
20	26. februar 2009.	Izveštaj forenzičkog tima Policije Kosova od autopsije (47 strane)
21	10. mart 2009.	Izveštaj forenzike sa mesta zločina (9 strane)
22	17. mart 2009.	Izjava M.S. , pred tužilaštvom
23	17. mart 2009.	Izjava R.S. , pred tužiocem
24	17. mart 2009.	Izjava V.S. , pred tužiocem
25	17. mart 2009.	Izjava H.T. , pred policijom
26	17. mart 2009.	Izjava S.S. , pred tužiocem
27	17. mart 2009.	Izjava okrivljenog tužiocem
28	19. mart 2009.	Izjava N.G. , pred policijom
29	7. april 2009.	Izjava N.G. , pred tužiocem
30	7. april 2009.	Izjava H.T. , pred tužiocem
31	22. maj 2009.	Izveštaj istražitelja Policije Kosova Valbona Ramadani
32	22. maj 2009.	Izjava B.B. , (zvani J.K.)
33	4. jun 2009.	Psihijatrijski izveštaj Dr. N.P. ,
34	4. jun 2009.	Psihijatrijski izveštaj za H.K. ,
35	9. novembar 2009.	Izveštaj o DNK veštačenju
36	16. decembar 2009	Psihijatrijsko veštačenje
37	21. septembar 2011.	Odgovor Pritvornog centra u Lipljanu
38	21. septembar 2011	Izveštaj o psihijatrijskom veštačenju
39	24. januar 2013.	Odgovor Policije Kosova
40	17. maj 2013.	Izveštaj o DNK veštačenju
41	23. septembar 2013.	Obaveštenje Osnovnog suda o krivičnom dosijeu okrivljenog
42	23. septembar 2013.	Obaveštenje Osnovnog suda u Prizrenu o krivičnom dosijeu okrivljenog
43	25. septembar 2013.	Obaveštenje Osnovnog suda u Gnjilanu o krivičnom dosijeu okrivljenog
44	27. septembar 2013.	Izveštaj o DNK veštačenju
45	30. septembar 2013.	Obaveštenje opštine Priština
46	1. oktobar 2013.	Obaveštenje Pritvornog centra u Lipljanu
47	2. oktobar 2013.	Obaveštenje kazneno-popravnog centra u Dubravi
48	3. oktobar 2013.	Obaveštenje Osnovnog suda u Đakovici o krivičnom dosijeu okrivljenog
49	4. oktobar 2013.	Obaveštenje Osnovnog suda u Mitrovici o krivičnom dosijeu okrivljenog
50	4. oktobar 2013.	Obaveštenje Osnovnog suda u Uroševcu o krivičnom dosijeu okrivljenog
51	8. oktobar 2013.	Obaveštenje Pritvornog centra u Lipljanu
52	10. oktobar 2013.	Obaveštenje Osnovnog suda u Peći o krivičnom dosijeu okrivljenog
53	16. oktobar 2013.	Obaveštenje PTK (CD)

33. Pored toga, sud je saslušao *viva voce* svedočenja sledećih svedoka: **N.G.**, **V.S.**, **S.S.**, **R.S.**, **Z.G.**, **Xh.R.**, **B.M.**, **B.R.**, **D.K.**, **I.Sh.**, **M.R.**, **R.H.**, **S.V.**, **Sh.B.**, **E.G.**, **Z. M-Z.**

34. Strane su se složile da smatraju kao pročitane prethodne izjave **H.T.**, koji je radio u Albaniji za vreme glavnog pretresa i izjava **M.S.**, koji je preminuo 14. septembra 2009. godine. Strane, u skladu s članom 368. (1) (3) starog Zakona o krivičnom postupku Kosova, su se složile da se direktno saslušanje gore spomenutih svedoka koji se nisu pojavili nakon što su isti pozvani zameni sa čitanjem zapisnika sa njihovih prethodnih saslušanja. Prema tome, izjave ovih dva svedoka smatraju se pročitanim i deo spisa predmeta.
35. Saslušani su sledeći svedoci veštaci: Bashkim Mustafa, biolog – stručnjak za DNK, dr. **A.G.**, patolog koji je izvršio autopsiju žrtve; dr. **N.I.**, psihijatar, **Sh.U.**, Klinički psiholog i dr. **Sh.M.**, psihijatar koji je svedočio o duševnom i psihološkom stanju okrivljenog. Troje veštaka su radila u timu, a ekspertizu su izložili dr. **N.I-M.** i **Sh.U.**

VI. Procena dokaza

Izjava okrivljenog pred policijom, tužiocem i sudom

36. Policija Kosova je saslušala okrivljenog 19. februara 2009. godine. On je izjavio sledeće:

Dana 17. februara 2009. godine, okrivljeni se probudio oko 9:00 sati. On je razgovarao sa žrtvom putem mobilnog telefona sa broja **D** i dogovorili se da se s njom sretne kasnije tog dana u Prištini, na mestu gde je žrtva radila kao čistačica. Trebali su da se sretnu kako bi razgovarali o pitanju duga koji je žrtva imala prema okrivljenom u iznosu od 2000 evra. Okrivljeni je izjavio da je u Prištini stigao oko 13:30 - 14:00 časova. Žrtva i okrivljeni su se sreli ispred prodavnice. Posle toga su otišli zajedno u obližnji restoran. Dok su bili u restoranu pričali su o dugu koji mu je žrtva dugovala. U međuvremenu žrtva je otišla u toalet i obavila telefonski razgovor. Žrtva je rekla okrivljenom da mu neće vratiti novac, dok je okrivljeni pokušao da je ubedi da mu vrati novac. Pošto ona nije bila voljna da mu vrati novac, okrivljeni je odlučio da je ubije, stoga ju je ubedio da ode s njim. Njegova namera je bila da pronade pogodno mesto da je ubije, stoga je odlučio da ode u selo Z., stigli su u selo Z., oko 16:30 istog dana. Kada je stigao do kraja ne-asfaltiranog puta, on je okrenuo kombi i krenuo da vozi unazad u šumu nekih 100 metara u dubini, a onda je zaustavio i sa žrtvom počeo da razgovara o njihovoj vezi. Okrivljeni je bio u ljubavnoj vezi sa žrtvom od trenutka kada se verila sa njegovim bratancem, a to je približno 3 godine. Okrivljeni je obećao žrtvi da će je oženiti i kupiti joj stan u Prištini kako bi živeli zajedno. Oboje su se složili s tim na početku, ali je žrtva u poslednje vreme počela da se udaljava od okrivljenog i on je mislio da je ona otpočela novu ljubavnu vezu. Dok su okrivljeni i žrtva razgovarali o njihovoj vezi u kombiju, okrivljeni je predložio da nastave ljubavnu vezu, dok se žrtva snažno protivila. S obzirom da je okrivljeni mnogo voleo žrtvu, nije mogao da zamisli kraj njihove veze i da vidi kako žrtva otpočinje vezu sa nekim drugim muškarcem. Pitao je žrtvu „*da li ćemo nastaviti i dalje kao pre ili ne*“. Žrtva je odgovorila da je sve gotovo. Žrtva i okrivljeni su izašli iz kombija i počeli su da se komešaju rukama. Okrivljeni je pokušao da žrtvu vrati u kombi, ali ona je to odbila. Okrivljeni je otišao do kabine kombija i uzeo metalnu šipku, dugu nekih 50 cm, i počeo da je udara po glavi. Prvo ju je udario u glavu, a onda u

čelo. Nakon što je pala na zemlju, udario je dva puta u potiljak. Uzeo joj je tašnu i jaknu, i bacio ih u šumu. Okrivljeni je u šumu bacio i metalnu šipku. Vratio se u kombi i otišao kući. On je izvršio ubistvo oko 17:00 sati, a kući je stigao negde oko 20:00 sati.

Dalje, prema okrivljenom, postao je blizak sa žrtvom nakon što se verila sa njegovim bratancem. Okrivljeni i žrtva su otišli u Prištinu da kupe neke stvari nakon što se verila sa B.K. Okrivljeni je rekao žrtvi da je „*veoma lepa devojka i da mu se sviđa*“. Žrtva je odgovorila rekavši ako ti se mnogo sviđam ajmo onda na kafu. Otišli su u jedan kafić kod kružnog toka prekoputa Hotela Baci u Prištini. Tu su se prvi put poljubili. Žrtva je obećala okrivljenom da će kasnije imati seksualni odnos. Oni su nastavili ljubavnu vezu oko tri godine.

Veza između okrivljenog i **V.S.**, počela je da se pogoršava dve nedelje pre ubistva. Okrivljeni je smatrao da je razlog ovom hladnom odnosu bila žrtvina (druga) ljubavna veza. Prema mišljenju okrivljenog, žrtva nije ispunila obećanje i da je stupila u novu ljubavnu vezu. Prema okrivljenom, on je bio zaljubljen u **V.S.**, a kada je shvatio da je žrtva počela da se udaljava od njega, on nije mogao da se pomiri sa tom činjenicom, i jedino rešenje, prema njegovim rečima, je bilo da ubije žrtvu. Nije mogao da zamisli da se **V.S.** uda za nekog drugog i zato je odlučio da je ubije.

37. Tužilac je saslušao okrivljenog 17. marta 2009. godine. Tokom saslušanja isti je dao potpuno drugačiji prikaz događaja. Okrivljeni je izjavio sledeće:

On je izjavio da je 17. i 18. februara 2009. godine bio kod kuće u selu **Zh.**, obavljajući neke kućne radove. On je izjavio da je primio dva telefonska poziva, jedan od IPKO-a, a drugi od VALA-e, ali nije prepoznao te brojeve. Izjavio da na dan ubistva nije nigde bio sa svojim vozilom. On je negirao da je žrtva njemu dugovala novce. Priznao je da je otpratio **V.S.**, na kurs jezika koji je bio udaljen nekih 25 minuta od njegove kuće. Prema njegovim rečima, **V.S.** je dobila 2.000 € od njegovog brata **B.** iz Nemačke za troškove kursa jezika, novce koje je primila **V.S.** u prisustvu **R.**, ali, prema njegovim rečima, to ne predstavlja činjenicu da je ona njemu dugovala iste. Okrivljeni je negirao da je bio zaljubljen u žrtvu. On je dalje izjavio da nikada nije bio u selu-šumi **Z.** On je izjavio da 17. februara 2009. godine, uopšte nije razgovarao sa žrtvom. Broj nije njegov. On je negirao da je imao ljubavnu vezu ili seksualni odnos sa žrtvom. Nikad nije obećao žrtvi da će je oženiti i razvesti od svoje žene. On je negirao da je ubio **V.S.** Dalje, izjavio je da nije tačno da ga je neko video u radnji u ulici **I.K.**, niti da ga je neko video u restoranu. On je izjavio da u njegovom vozilu nema krvi i bez obzira na to šta analiza DNK pokazuje, on nije ubio žrtvu. On je izjavio da su ga njegovi bratanci **Sh.K** i **E.K.** videli 17. februara 2009. ujutro kako radi u svojoj bašti s lopatom.

Okrivljeni je izjavio da je policiji dao izjavu pod pritiskom. Dalje, izjavio je da je tokom saslušanja njegov advokat došao kasnije. Okrivljeni je izjavio da ga je policija tukla i da nije znao da li su povrede na njegovom telu fotografisane nakon što ga je policija pretukla. Ne seća se ni kada ga je policija fotografirala i držala papir ispred njega.

38. Dana 18. oktobra 2013. godine, okrivljeni je svedočio pred pretresnim većem. Okrivljeni je izjavio sedeće:

Okrivljeni je svedočio pred sudom i tom prilikom izjavio da je izjava policiji data jer ga je policija tukla. On je izjavio da su mu glavu stavili u vodu i da je bio blizu smrti, stoga je tu izjavu dao pod pritiskom i okrivio samog sebe. Okrivljeni je izjavio da je njegov branilac stigla nakon što je policija završila postupak. Prema njegovim rečima, policija mu nije postavila nijedno pitanje pred njegovim braniocem. Okrivljeni je negirao da je potpisao izjavu koja je data pred policijom. Okrivljeni je pred sudom izjavio da je kritičnog dana ostao kod kuće i kopao baštu.

Pored toga, izjavio je da nije dao izjavu pred tužiocem i da on nije potpisao zapisnik sa saslušanja pred tužiocem. On je izjavio da se pred tužiocem branio ćutnjom. On je negirao da su SMS poruke poslate sa njegovog telefonskog broja. Dalje, on je izjavio da sa žrtvom nije razgovarao telefonom na dan ubistva.

39. Sud zaključuje da je iskaz okrivljenog Policiji Kosova 19. februara 2009. godine, generalno gledano verodostojan. U ovoj izjavi okrivljeni navodi da je 17. februara 2009. godine, u jutarnjim satima obavio telefonski razgovor sa žrtvom i da se istom dogovorio da se vide kasnije u Prištini. Ovu izjavu potkrepljuje činjenica da pribavljena lista obavljenih telefonskih razgovora sa broja **A**, koji je bio u posedu okrivljenog, pokazuje da se odvio razgovor između ovog broja i broja **B**, koji je bio u posedu i vlasništvu **V.S.** Ovaj razgovor je počeo u 07:53 i završio u 08:10. Okrivljeni je izjavio da je dobio telefonski poziv na telefonskom broju **C**, međutim okrivljeni je možda pogrešio, ili se možda odvio još neki razgovor na ovom broju. Međutim, PTK nije priložio nikakve informacije za ovaj broj za 2009. godinu. Prema informacijama PTK-a, ovaj broj je prodat 2012. godine. Imajući u vidu da kada brojevi nisu aktivni već duže vreme obično se isti ponovo prodaju trećim licima, onda je vrlo moguće da je ovaj broj prodat trećem licu jer je duže vreme bio neaktivan, s obzirom da je okrivljeni bio u pritvoru od 19. februara 2009. godine.
40. Dalje, okrivljeni navodi da je sreo žrtvu u Prištini u blizini kuće u kojoj je radila kao čistačica, a zatim da su zajedno otišli na kafu u restoran „**R**“, koji se nalazi u blizini kuće u kojoj je žrtva radila kao čistačica. Ovu izjavu potkrepljuju izjave svedoka **H.T.** i **N.G.** **H.T.** je izjavio pred policijom i tužiocem da je vidio žrtvu i muškarca starog oko 38-40 godina, tamnoputog, visokog 180 cm, kako razgovaraju 17. februara 2009. godine, u blizini kuće kojoj je žrtva radila. Muškarac je glasno obraćao žrtvi. Svedok je identifikovao muškarca kao lice na fotografiji broj 5 u foto albumu koji je pripremila Policija Kosova. Sud napominje da je okrivljeni osoba na fotografiji br. 5. **H.T.** je dalje izjavio da je video žrtvu i okrivljenog nekoliko minuta kasnije kako piju kafu u restoranu „**R**“, a potom kako zajedno odlaze u pravcu obližnjeg groblja. Osim toga, svedok **N.G.**, koji je radio kao barmen i konobar u restoranu „**R**“, izjavio je pred tužiocem, pred policijom, kao i pred sudom da je u svom restoranu video jednog muškarca i jednu ženu

kako piju kafu. Rekao je policiji da lice na fotografiji broj 5. u foto albumu liči na osobu koja je pila kafu 17. februara 2009. godine. Iz tog razloga, izjava okrivljenog, izjava **H.T** i izjava **N.G**, savršeno potkrepljuju jedna drugu u ovom pogledu.

41. Osim toga, okrivljeni je pred policijom izjavio da je nakon ubistva uzeo žrtvinu jaknu i tašnu i da ih je bacio nekoliko metara od tela. Policija Kosova je pronašla jaknu žrtve na mestu zločina nakon što su ovu informaciju dobili od okrivljenog. Jakna je označena kao materijalni dokaz VN#8 i ista je pronađena 9,3 metara od mesta gde je pronađeno telo žrtve. Izjava okrivljenog potkrepljuje nalaze Policije Kosova sa mesta zločina.
42. Izjava okrivljenog da je bio u ljubavnoj vezi sa žrtvom potkrepljena je SMS porukama koje je priložio PTK 16. oktobra 2013. godine. Iz sadržaja SMS poruka jasno se vidi da je okrivljeni bio u ljubavnoj vezi sa žrtvom. Okrivljeni je u izjavi pred Policijom Kosova priznao da je koristio telefonski broj **D**, dok su članovi porodice žrtve posvedočili da je žrtva koristila telefonski broj **B**.
43. Stoga, sud zaključuje da je izjava okrivljenog pred policijom generalno gledano pouzdana. Ovaj dokaz potvrđuju i drugi dokazi prikupljeni tokom faze istrage i tokom faze glavnog pretresa.
44. Izjava okrivljenog pred tužiocem 27. aprila 2009. godine, daje drugačiji prikaz događaja koji su se dogodili 17. februara 2009. godine. Okrivljeni je negirao da je počinio ubistvo. On je porekao da je sreo žrtvu kritičnog dana. On je porekao da je imao telefonski razgovor sa žrtvom. On je negirao da je imao ljubavnu vezu sa žrtvom. On je izjavio da ga je policija pretukla i da je zbog toga priznao da je počinio ubistvo. Po prvi put je predstavio alibi navodeći da je bio kod kuće tokom celog dana 17. februara 2009. godine.
45. Ova izjava je pobijena drugim dokazima koji su izvedeni tokom glavnog pretresa: prethodnom izjavom Policiji Kosova; izjavom **H.T**. i izjavom **N.G**. Stoga, sud zaključuje da izjava okrivljenog pred tužiocem nije pouzdan dokaz.
46. Okrivljeni je tokom glavnog pretresa negirao da je počinio krivično delo. On je naveo da on nije potpisao izjavu koju je dao Policiji Kosova i tvrdio da nije potpisao ni izjavu koju je dao tužiocu.
47. Ova izjava je direktno pobijena iskazom svedoka **ZM-Z**, koja je bio u svojstvu njegovog branica 19. februara 2009. godine. Svedok je izjavila da prema okrivljenom nije korišćeno nasilje, te i da je sam okrivljeni potpisao izjavu pred policijom. Stoga, izjava pred pretresnim većem nije verodostojna i pouzdana. Osim toga, okrivljeni čak negira da je potpisao izjavu pred tužiocem. Sud zaključuje da je ovo samo neuspešan pokušaj okrivljenog da izbegne krivičnu odgovornost. Drugim rečima čin jednog očajnika.

Iskaz svedoka H.T. pred policijom i tužilaštvom

48. **H.T.** je saslušala Kosovska policija dana 17. marta 2009. godine. On je izjavio da je tri godine radio za kompaniju "**A.T.**" kao menadžer. Svedok je izjavio da je 17. februara 2009. godine (Dan nezavisnosti) počeo da radi u 7.30 časova i da je radio do 14:00 časova. Otprilike oko 15:30 otišao je da proveri zadnja vrata marketa koja se nalaze iza zgrade i gde su takođe ulazna vrata kuće **S.H.** Vido je **V.S.** kako vodi žestok razgovor sa jednim muškarcem. Svedok je opisao da je ta muška osoba visoka oko 180 cm, starosti 38-40 godina. Dalje, svedok je identifikovao osobu koja je razgovarala sa **V.S.** kao čoveka na slici broj 5 u nizu fotografija koji je sadržao pet slika različitih osoba. Svedok je poznavao **V.S.** od ranije jer su oboje radili za istu porodicu. Prema rečima svedoka, žrtva i optuženi su razgovarali tamo oko 5 minuta, a potom su otišli. Nekoliko minuta svedok je otišao u restoran "**R.**" kako bi popio čaj jer je napolju bilo hladno. Video je okrivljenog i žrtvu kako piju kafu zajedno. Svedok je ostao između 10 i 15 minuta u restoranu, a potom je otišao ispred marketa u kome je radio. Oko 15 minuta nakon što je napustio restoran "**R.**", žrtva i okrivljeni su izašli i krenuli prema spomeniku (groblje palih boraca).
49. Tužilac je saslušao svedoka dana 7. aprila 2009. godine. Njegov iskaz pred tužiocem je u skladu sa iskazom pred policijom. Sud nije primetio nikakva odstupanja između ova dva iskaza.
50. Svedok nije svedočio pred sudom, jer su se stranke složile da se smatra da je pročitani iskaz svedoka dat pred Kosovskom policijom i tužilaštvom. Sud je pokušao da dostavi sudski poziv svedoku, ali su se dostavnice vraćale sa obaveštenjem da okrivljeni ne živi na adresi koja je dostavljena Kosovskoj policiji i tužilaštvu. Sud je putem telefona pozvao svedoka da se pojavi pred sudom, ali je ovaj odgovorio da radi u Albaniji i da nije moguće da se pojavi pred sudom jer bi mogao da izgubi posao. Imajući u vidu da su se stranke složile da se smatra da je njegov iskaz pročitani, sud nije dalje pokušavao da prisili svedoka da se pojavi pred sudom.
51. Što se tiče verodostojnosti ovog iskaza, sud zaključuje da iskaz svedoka u potpunosti potkrepljuje iskaz svedoka **N.G.** Pored toga, njegov prvi iskaz je u skladu sa iskazom pred tužiocem. Svedok nije imao motiv ili razlog da laže tužilaštvo ili policiju. Stoga, sud zaključuje da su iskazi **H.T.** verodostojni i pouzdani.

Iskaz svedoka N.G. pred policijom, tužilaštvom i sudom

52. **N.G.** je dao iskaz Kosovskoj policiji 19. marta 2009. godine. On je policiji rekao da je radio kao konobar u restoranu "**R.**". Dana 17. februara 2009. godine, počeo je sa radom u restoranu u 08:00 časova. U približno 15:00 časova, žena stara oko 25 godina koja nije previše visoka, normalne težine, crne kose, u crnim pantalonama pila je kafu sa muškarcem mršave građe, braon kose, visine oko 175-180 cm visok, starosne dobi 35-40 godina, u restoranu u kome je radio. Svedok je identifikovao muškarca kao osobu koja

liči na osobu na fotografiji broj 5 u nizu fotografija. Prema rečima svedoka, par je ostao tamo oko sat vremena, a zatim je otišao u nepoznatom pravcu.

53. Isti svedok je pred tužiocem dao iskaz dana 7. aprila 2009. Iskaz pred tužiocem je u skladu sa iskazom datim pred policijom.
54. Dana 20. septembra 2013. godine, svedok **N.G.** je davao iskaz pred sudom. On je posvedočio o tome da je 17. februara 2009. radio kao konobar/šanker u restoranu "**R.**". Svedok je bio zbunjen pred sudom i nije se dobro prisetio događaja. Na kraju, kada su ga suočili sa njegovim ranijim iskazima pred policijom i tužiocem, svedok je ostao pri onome što je rekao ranije u istražnom postupku.
55. Sud zaključuje da su iskazi svedoka dati pred policijom i tužiocem verodostojniji. On je te iskaze dao ubrzo nakon događaja, dok je iskaz svedoka pred sudom dat skoro pet godina nakon događaja. Dalje, iskazi ovog svedoka koji su dati pred policijom i tužilaštvom potkrepljuju druge dokaze u spisu predmeta, posebno iskaz **H.T.**

Iskaz svedoka Z.M-Z pred sudom

56. Svedokinja je bila advokat okrivljenog u vreme kada ga je policija ispitivala 19. februara 2009. godine. Ona je izjavila da je optuženi saslušan u skladu s proceduralnim odredbama i da nad njim nije primenjeno nasilje u njenom prisustvu. Dalje je posvedočila da je optuženi potpisao iskaz na svakoj stranici. Dalje je potvrdila da je i ona potpisala isti iskaz. On je dalje izjavila da iskaz predstavlja tačan prikaz onoga što je optuženi rekao tokom ovog saslušanja.
57. Ovaj iskaz direktno pobija navode optuženog da su ga tukli tokom saslušanja. Osim toga, optuženi je negirao da je potpisao iskaz, dok je njegov advokat posvedočio suprotno.
58. Prema tome, sud zaključuje da je iskaz ovog svedoka verodostojan i pouzdan jer potkrepljuje druge dokaze u predmetu, tačnije iskaz istražitelja **Z.G.** i zapisnik sa saslušanja optuženog pred policijom.

Iskaz svedoka R.S. pred policijom, tužilaštvom i sudom

59. **R.S.** je otac žrtve. Iskazi ovog svedoka su međusobno konzistentni. Sud smatra da je ovaj svedok pouzdan. Sud napominje da se njegovo svedočenje uglavnom odnosi na činjenice koje stranke u ovom predmetu nisu osporavale.

Iskaz svedoka Sh.S. pred policijom, tužilaštvom i sudom

60. **Sh.S.** je stric žrtve. Iskazi ovog svedoka su međusobno konzistentni. Sud smatra da je ovaj svedok pouzdan. Sud napominje da se njegovo svedočenje uglavnom odnosi na činjenice koje stranke u ovom predmetu nisu osporavale.

Iskaz svedoka V.S. pred policijom, tužilaštvom i sudom

61. **V.S.** je sestra žrtve. Iskazi ovog svedoka su međusobno konzistentni. Sud smatra da je ovaj svedok pouzdan. Sud napominje da se njeno svedočenje uglavnom odnosi na činjenice koje stranke u ovom predmetu nisu osporavale.

Iskazi policajaca i ostalih službenika

62. Sledeći policajci su pozvani na sud gde su i svedočili: **Z.G, Xh. R, B.M, B.Rr, D.K, I.Sh, M.R., R.H, S.V, Sh.B. i E.G.** Svako od njih je objasnio svoju ulogu u predmetu. Njihovi iskazi su verodostojni i oni samo objašnjavaju pisane izveštaje u spisu predmeta.

Iskaz svedoka U.K. pred sudom

63. Svedok ima 78 godina. On je otac optuženog. Odbrana je predložila da se on sasluša kao svedok kako bi pružio alibi optuženom. On je svedočio pred sudom 19. septembra 2013. Izjavio je sledeće:

64. Na dan kada je ubijena žrtva, optuženi je kopao baštu kod svoje kuće. Kritičnog dana, okrivljeni se prvi probudio oko 8:00 sati, pojeo je nešto (supu) zajedno sa svojom porodicom, popio je čaj i onda je počeo da radi u bašti. Optuženi je tamo radio ceo dan. Svedok i okrivljeni su ručali zajedno sa ostalim članovima porodice. Vreme tog dana bilo je dobro i nije padao sneg, a zemlja nije bila smrznuta.

65. Sud nalazi da iskazu ovog svedoka manjka verodostojnost. Sud uzima u obzir da, iako svedok tvrdi da se seća nekih zanimljivih detalja vezanih za 17. februar 2009. godine, on se, međutim, ne seća datuma, uključujući i godinu, prilikom svedočenja pred većem. Nadalje, sud uzima u obzir da svedok, kao otac okrivljenog, može imati snažan motiv da pruži iskaz na način kao što je on učinio kako bi zaštitio svog sina. Zatim, njegov iskaz pred sudskim većem nije potkrepljen nijednim drugim dokazom, osim svedočenjem drugih bližih rođaka okrivljenog (majke i supruge), i isti je suprotnosti sa drugim dokazima u spisu predmeta, odnosno: iskazom **H.T.** i **N.G.**, kao i iskazom okrivljenog koji je dat Kosovskoj policiji dana 19. februara 2009. godine.

Iskaz svedoka F.K. pred sudom

66. **F.K.** ima 82 godine i ona je majka okrivljenog. Odbrana je predložila da se ona sasluša kao svedok kako bi pružila alibi optuženom. Ona je svedočila pred sudom 19. septembra 2013. Izjavila je sledeće:

67. Ona ne zna kada je ubijena žrtva, ali zna da je optuženi bio kod kuće tokom čitavog dana. Seća se da je to bio četvrtak. Ona nije znala koji je to dan, mesec ili godina u trenutku kada je svedočila.

68. Sud nalazi da iskazu ovog svedoka manjka verodostojnost. Sud uzima u obzir da se dovodi u pitanje njena sposobnost da se seti događaja koji su se dogodili pre skoro pet godina. Nadalje, sud uzima u obzir da svedok, kao majka okrivljenog, može imati snažan motiv da pruži iskaz na način kao što je ona učinila kako bi zaštitila svog sina. Zatim, njen iskaz pred sudskim većem nije potkrepljen nijednim drugim dokazom osim svedočenjem drugih bližih rođaka okrivljenog (oca i supruge), i isti je suprotnosti sa drugim verodostojnim dokazima u spisu predmeta, odnosno: iskazom **H.T.** i **N.G.**, kao i iskazom okrivljenog koji je dat Kosovskoj policiji dana 19. februara 2009. godine.

Iskaz svedoka B.K. pred sudom

69. Svedok je supruga okrivljenog. Odbrana je predložila da se ona sasluša kao svedok kako bi pružila alibi optuženom. Ona je svedočila pred sudom 19. septembra 2013. Izjavila je sledeće:

70. Svedok se seća da je optuženi bio kod kuće na dan kada je žrtva ubijena. Ona je izjavila da je optuženi radio oko kuće. Optuženi nije napustio kuću čitav dan. Ona je izjavila da je žrtva živela u njihovoj kući približno dva meseca. Žrtva je zajedno sa okrivljenim išla u školu jezika tri puta nedeljno. Seća se da je dan kada je **V.S.** ubijena bio sunčan.

71. Sud nalazi da iskazu ovog svedoka manjka verodostojnost. Sud uzima u obzir da svedok, kao supruga okrivljenog i majka njegove dece, može imati snažan motiv da pruži iskaz na način kao što je ona učinila kako bi zaštitila svog supruga. Zatim, njen iskaz pred sudskim većem nije potkrepljen nijednim drugim dokazom osim svedočenjem drugih bližih rođaka okrivljenog (oca i majke), i isti je suprotnosti sa drugim verodostojnim dokazima u spisu predmeta, odnosno: iskazom **H.T.** i **N.G.**, kao i iskazom okrivljenog koji je dat Kosovskoj policiji dana 19. februara 2009. godine.

SMS poruke

72. Razmena SMS poruka između telefonskog broja **E**, u posedu **H.K.** i broja **F** koju koristi žrtva, jasno pokazuje da postoji ljubavna afera između optuženog i žrtve.

73. Dalje, sadržaj SMS poruka otkriva da je tokom februara 2009. žrtva primila nekoliko SMS poruka pretećeg sadržaja. Dana 12. februara 2009. optuženi je napisao žrtvi sledeće: *“Zaboravila si sve dobre stvari koje sam uradio za tebe, to je u redu. Zaboravila si osobu koja te je volela svim svojim srcem, ali videćeš šta će se desiti bez mene. Moraš da znaš da mogu da ti vratim kad god želim”*. Takođe, dana 13. februara 2009. godine, u 10:43 optuženi je napisao žrtvi: *“Moraš da znaš da sama to sebi radiš, videćeš kasnije ko sam ja”*.

74. Ovaj dokaz je pomogao sudu da otkrije motiv optuženog da ubije žrtvu. Očigledno je da je ona želela da se ovaj odnos okonča, dok optuženi nije mogao da zamisli da se žrtva uda za nekog drugog.

75. Osim toga, ovi dokazi pokazuju da je 14. februara 2009. optuženi napisao:

“Moje srce umire a moja duša gori. Niko drugi ne vodi računa o meni osim motike. Doći će proleće, na groblju će procvetati cveće, a kukavica će pevati nad grobom H.”

Ova poruka pokazuje koliko je očajan okrivljeni bio u vezi sa činjenicom da je žrtva planirala da ga napusti. Pored toga, ona direktno pobija tvrdnju optuženog da je telefon izgubio mnogo ranije i da nikada nije pokušao da ponovo dobije svoj broj od provajdera mobilne telefonije.

Pribavljanje liste poziva dolaznih i odlaznih poziva telefonskih brojeva

76. Ovaj dokaz pokazuje da je 19. februara 2009. broj telefona **A** obavio telefonsku komunikaciju sa brojem telefona **G**. Prvi broj telefona nalazio se u posedu žrtve dok se drugi broj telefona nalazio u posedu okrivljenog. Ovaj dokaz potkrepljuje iskaz koji je okrivljeni dao gde svedoči o tome da je on u jutarnjim časovima 17. februara 2009. imao komunikaciju sa žrtvom i dogovorio da se kasnije sretne u Prištini.

Veštačenje DNK

77. U ovom slučaju obavljena su tri DNK veštačenja: prvo 9. novembra 2009, drugo 17. maja 2013. a treće 27. septembra 2013.

78. Prvo veštačenje je urađeno za krvne mrlje E#9.1, E#9.2, i E #9.3 koje su pronađene u vozilu u vlasništvu okrivljenog. Veštačenjem se došlo do zaključka da su krvne mrlje 9.1 i 9.2 pripadale žrtvi, dok je krvna mrlja 9.3 bila mešavina žrtvine DNK i anonimne muške osobe.

79. Drugim veštačenjem DNK došlo se do zaključka da okrivljeni nije bio anonimni davalac DNK. Vredi napomenuti da je krvna mrlja 9.3 uzeta sa poda vozila. Imajući na umu da je ova krvna mrlja uzeta sa poda moguće je da je kada se krv zgrušala na podu, da je pod već bio kontaminiran pljuvačkom ili nekim drugim telesnim tečnostima koje su se već prethodno nalazile u vozilu. Pljuvačka, krv ili druge telesne tečnosti mogle su pasti na pod vozila od strane neke određene muške osobe. Treba naglasiti da je okrivljeni koristio taj kamion za prevoz uglja i moguće je da je prevezao mnoge mušterije. Stoga, veštačenje DNK koje pokazuje da je krvna mrlja 9.3 sastoji od dva DNK profila ne isključuje krivičnu odgovornost okrivljenog. Ovaj dokaz nije u suprotnosti sa ostalim dokazima iz spisa predmeta. Štaviše, on samo pokazuje da se žrtvina krv našla u kamionu okrivljenog. Vrlo je moguće da se ta žrtvina krv tu našla tokom zločina. Iz iskaza okrivljenog jasno je da je auto bio parkiran veoma blizu mesta na kojem je telo kasnije pronađeno; okrivljeni je pokušao da uvuče žrtvu u vozilo kako bi savladao njen otpor. Tek tada je uzeo pajser iz vozila i počeo da udara žrtvu po glavi.

80. Treća analiza DNK obavljena je na zahtev pretresnog veća. Sud je naredio izdvajanje DNK profila, ukoliko ih ima, iz dokaza VN#3, VN#4, VN#5 i VN#9. Međutim, veštak nije uspeo da izdvoji nijedan DNK profil iz gorepomenutih dokaza.

Izveštaj o obdukciji

81. Izveštaj o obdukciji dokazuje da je žrtva ubijena na brutalan i nasilan način. Počinilac je delovao nemilosrdno i nasilno, jer je žrtva bila udarena nekoliko puta u glavu, što je dovelo do teških telesnih povreda žrtve koje su uzrokovale njenu smrt. Telo žrtve je bilo izobličeno tako da je čak i članovima porodice bilo teško da je identifikuju.

82. Mišljenje veštaka sudske medicine smatra se izuzetno profesionalnim, sveobuhvatnim i prihvatljivim. Veštak je objasnio mehanizam na koji su povrede zadobijene i oružja korišćenog za ubistvo, jasno isključujući metalnu šipku koja je pronađena u blizini i ukazujući na, inter alia, kamen ali nije isključio metalni pajsers kao oružje kojim se izazvane povrede.

Veštačenje mentalnog zdravlja okrivljenog

83. Obavljena su dva veštačenja u vezi sa duševnim zdravljem okrivljenog. Prvo je obavljeno 16. decembra 2009. a drugo 21. oktobra 2011.

84. U veštačenju od 16. decembra 2009. zaključuje se sledeće:

1. *Na osnovu raspoloživih podataka možemo zaključiti da pacijent pokazuje psihopatske karakteristike ličnosti koje nisu u skladu sa dijagnostičkim kriterijumima za određeni podtip poremećaja ličnosti kao određene kategorije. Dalje, u njegovim medicinskim zapisima nema dokaza da je patio od bilo kakve bolesti, duševnog ili poremećaja psihotičkog tipa i nije imao nikakvih poremećaja u svom duševnom razvoju niti postoje ikakvi zapisi o zavisnosti od psihoaktivnih supstanci odnosno alkohola.*
2. *Uzimajući u obzir dijagnostičku ocenu i ostale okolnosti počinjenog krivičnog dela mi smatramo da pacijent nije imao umanjene mentalne sposobnosti u razumevanju i kontroli svojih postupaka.*
3. *Psihotički prikaz koji pacijent manifestuje tokom sadašnjeg posmatranja je reakcija nastala pod krivičnim okolnostima u odnosu na situaciju sa kojom se suočava i prema našoj proceni pretežno je određen svesnim tendencijama i ne prikazuje stvarnu psihozu.*
4. *Prema tome, duševni kapacitet pacijenta je sačuvan.*

85. U veštačenju od 21. oktobra 2011. zaključuje se sledeće:

- a. *Mi smatramo da će H.K., biti u stanju prati sudski proces, imaće veliki broj problema, psihofizičkih, i žalbi na: bol u telu, na razne vrste stresova i trauma, na "gubitak svesti".*
- b. *Navedene žalbe su stalno prisutne u njegovim iskazima i to ga ne onemogućava da učestvuje u sudskom postupku.*

86. Oba veštačenja zaključuju isto: da je okrivljeni sposoban da podnese suđenje i da je okrivljeni mentalno kompetentan i da nema umanjene mentalne sposobnosti.

87. U prvom veštačenju se zaključuje da je okrivljeni imao neke elemente psihopatije ali da ne spada u potpunosti u kategoriju psihopata. Međutim, vredi napomenuti da psihopatija nije duševni poremećaj već je pre poremećaj ličnosti.

***Lekarska dokumentacija pripremljena u Korektivnom centru
Dubrava u vreme dok se okrivljeni nalazio u pritvoru***

88. Odbrana je tvrdila da je policija teško pretukla optuženog kako bi ovaj priznao krivično delo te je zbog toga imao veliki broj hematoma po različitim delovima tela. Ova tvrdnja je odbačena dokazima primljenim iz Korektivnog centra u Dubravi. Lekar je 21. februara 2009. obavio celokupni pregled okrivljenog. Prema toj lekarskoj dokumentaciji okrivljeni je bio dobrog zdravstvenog stanja. Lekar koji je obavio pregled nije primetio nikakve znakove nasilja.

Odgovor Kosovske policije od 24. januara 2013

89. Sud je, preko prethodno predsednika veća, poslao dopis stanici Kosovske policije tražeći informacije o tome da li je **H.K.**, prijavio da je izgubio telefon. Policija je odgovorila da u Kosovskoj policiji nema podataka koji pokazuju da je okrivljeni prijavio nikakav telefon kao izgubljen.

90. Ovaj dokaz poništava navode okrivljenog da nije koristio telefon.

VII. Utvrđene činjenice

91. Prema dokazima izvedenim tokom trajanja glavnog pretresa sud je, nakon pažljive procene prihvatljivosti dokaza, utvrdio sledeće činjenice:

92. **V.S.**, mlada devojka iz sela **S.**, opština Lipljan., koju je sa **B.K.** upoznao **Zh.**, iz sela **V.**, (sa prebivalištem u Nemačkoj), posredstvom njenog strica **Sh.S.**, i jednog od članova porodice **B.K.** Prvo su se **V.S.**, i **B.K.** verili 2007. godine a kasnije i venčali 2008. **V.S.**, i **B.K.** su planirali da žive u Nemačkoj zajedno, tako da je **B.K.**, počeo da sakuplja dokumentaciju kako bi **V.K.**, mogla da živi zajedno s njim. **V.K.**, je počela da pohađa kurs nemačkog jezika kako bi ispunila uslove za vizu. **B.K.**, je od svog strica **H. K.**, zatražio da prati **V.S.**, na kurseve jezika. **B.K.**, je plaćao troškove za prevoz okrivljenom za uslugu pružanja prevoza **V.S.** Okrivljeni je takođe pratio **V.S.**, u nemačku ambasadu kao i na druga mesta gde je ona trebala da ide. Za to vreme **H.K.**, i **V.S.**, su započeli ljubavnu vezu. **H.K.**, je obećao **V.S.**, da će da se razvede od svoje žene i da će nju da oženi, da će da kupi stan u Prištini i da će zatim tamo da žive zajedno. Ova ljubavna veza je trajala nekoliko godina.

93. Nakon venčanja **B.K.**, i **V.S.**, potonja se preselila da živi u kuću porodice **K.** u selu **Zh.**, u **V. V.S.**, je živela sa babom i dedom **B.K.**, i sa **H.K.**, i sa ženom i decom **H.K.** Ona je provela nekoliko meseci u toj kući bez muža.
94. **R.S.**, otac **V.S.**, zatražio je od **B.K.**, i njegove porodice da odvedu **V.S.**, u Nemačku i da tamo žive zajedno što je pre moguće, ili da se **B.K.**, vrati na Kosovo kako bi par mogao da živi zajedno. **R.S.**, je izjavio da ako se tako ne postupi do 31. decembra 2008, da će se onda **V.S.**, razvesti od **B.K.** Potonji nije mogao da ispuni ovaj zahtev tako da se **V.S.**, nezvanično razvela od **B.K.**, i vratila svojoj kući u selo **S.**, kod Lipjana. Međutim, **V.S.**, je nastavila da održava kontakt sa **H.K.**, čak i nakon što se vratila da živi kući u selo **S.**, kod Lipljana.
95. Početkom 2009. žrtva je počela da radi kao čistačica u jednoj privatnoj kući u Prištini, ul. **I.K.**, Tamo je radila od 08:00 ujutru do 16:00 časova popodne. Ponekad bi napustila posao malo ranije pošto je morala da putuje do kuće.
96. Tokom meseca februara 2009. odnosi između žrtve i okrivljenog su se pogoršali. Žrtva je počela da šalje tekstualne poruke (SMS) preteće sadržine. Dana 12. februara 2009. okrivljeni je žrtvi napisao sledeće ‘ *zaboravljaš sve dobre stvari koje sam ti učinio, ali u redu je. Zaboravila si osobu koja te je volela svim svojim srcem, ali videćeš šta će se dogoditi bez mene. Moraš da znaš da ti za ovo mogu vratiti kad god poželim.* Takođe 13. februara 2009, u 10:43 okrivljeni piše žrtvi ‘ *moraš da znaš da sve ovo sama sebi radiš, videćeš kasnije ko sam ja*’.
97. Dana 17. februara 2009, žrtva je preko svog broja telefona **A** komunicirala sa okrivljenim koji je koristio broj telefona **G**. Oni su se dogovorili da se u poslepodnevnim satima sretnu u Prištini. Negde između 14:00 i 15:00 časova, žrtva i okrivljeni su se sreli pred ulazom kuće u kojoj je radila. Imali su žustru raspravu jedno s drugim. Nekoliko minuta kasnije otišli su u restoran ‘**R.**’ koji se nalazio u blizini i tamo su popili kafu zajedno. Nakon nekoliko minuta, najviše sat vremena, napustili su restoran i otišli ka groblju mučenika. Ušli su u kombi u vlasništvu okrivljenog i krenuli u selo **Z.**, opština Priština. Ovo selo je udaljeno otprilike 3.3 kilometara od Prišine, **I.K.**².
98. Kada su okrivljeni i žrtva stigli u selo **Z.**, počeli su da se svađaju oko njihove veze. Žrtva je želela da prekine tu vezu i započne novi život. Okrivljeni se sa tim nije slagao. Videvši da je žrtva odlučna u nameri da nastavi sa svojim životom bez njega, odlučio je da je ubije. Tako je okrivljeni udario žrtvu nekoliko puta po glavi tvrdim predmetom nanevši joj teške telesne povrede i lišio je žrtvu života. Motiv ubistva je bio taj da okrivljeni nije mogao da zamisli svoj život bez žrtve i da gleda kako ona započinje život sa nekim drugim. Ubistvo je izvršeno na nemilosrdan i nasilan način, nanošenjem teških telesnih povreda žrtvi koje su uzrokovale njenu smrt.

---

² Vidi <https://maps.google.com> mapu: *Priština, Isa Kastrati do Z., Priština.*

99. Nakon ubistva okrivljeni je pokušao da sakrije identitet žrtve tako što je uzeo njenu tašnu i bacio je u šumu, kao i njenu jaknu koju je bacio nekoliko metara dalje.

VIII. Pravna klasifikacija dela

100. Optužnica tereti okrivljenog za teško ubistvo prema članu 147(5) i (9) KZK. Ovaj član glasi:

Teško ubistvo

Član 147

Kazna zatvora od najmanje deset godina ili dugotrajnog zatvora biće određena bilo kojem licu koje:

...

5) Liši života drugo lice nemilosrdnim ili nasilnim ponašanjem;

...

9) Liši života drugo lice iz bezobzirne osvete ili drugih niskih pobuda;

101. U ovom slučaju izvršilac je delovao nemilosrdno i nasilno jer je žrtvu više puta udario u glavu i telo teškim predmetom nanevši joj teške telesne povrede, druge ubodne i lacerativne povrede, hematome na različitim delovima tela, prelome lobanje kao i teške povrede mozga, i na taj način lišio žrtvu života. Žrtva je doživela bolnu smrt. Jasno je da je ovo ubistvo počinjeno na bezobziran i nasilan način. Tako je element težine dela u ovom slučaju ispunjen.

102. Dalje, počinitelj je počinio ovo krivično delo iz niskih pobuda. Okrivljeni je bio u dugoj vezi sa ženom njegovog bratunca, koja je odlučila da ga ostavi i započne nov život. Okrivljeni je na osnovu niskih pobuda i nemilosrdne osvete lišio žrtvu života. Nije mogao da zamisli da vidi žrtvu kako započinje novi život iako je to bila volja žrtve. Time je ispunjen i drugi element težine dela.

IX. Određivanje kazne:

103. U cilju izricanja kazne okrivljenom, a shodno članu 64 KZK, sud mora izreći kaznu u okvirima propisanim zakonom. Član 147. KZK predviđa za teško ubistvo 'Kazna zatvora od najmanje deset godina ili dugotrajnog zatvora'. Dakle, prema odredbama KZK (2004) minimalna kazna za krivično delo teškog ubistva je 10 dok je maksimalna 20 godina zatvora, kako je opisano u članu 38 (1) KZK; ostale mogućnosti su dugotrajna kazna zatvora od 21 do 40 godina, kako je opisano u članu 37(2) istog zakona.

104. Krivični zakon Kosova je stupio na snagu 1. januara 2013. godine. Član 179. novog Krivičnog zakona Republike Kosovo za krivično delo teškog ubistva predviđa kaznu od minimum 10 do 25 godina, kako je opisano u članu 45(1) uz alternativu doživotnog zatvora.

105. Sud zaključuje da je Krivični zakon Kosova (2004) povoljniji zakon tako da se on primenjuje u ovom predmetu. S obzirom na olakšavajuće i otežavajuće okolnosti, kako je dalje opisano, veće je došlo do zaključka da na osnovu starog KZK jedino je dugotrajna kazna zatvora od 22 godine proporcionalna težini krivičnog dela. S obzirom na potpuno isti skup olakšavajućih i otežavajućih okolnosti, ali po novom krivičnom zakonu, odgovarajuća kazna bi bila ista.

106. Sud zaključuje da je kazna zatvora od 22 godine proporcionalna krivičnom delu i ponašanju i okolnostima počinitelja. Sledeće okolnosti su uzete u obzir kao otežavajuće prilikom određivanja kazne okrivljenom:

- Žrtva je ubijena na nemilosrdan i nasilan način što je dovelo do bolne smrti i unakaženja tela žrtve
- Okrivljeni i žrtva su bili u upitnom ljubavnom odnosu sa članom porodice
- Žrtva je bila mlada devojka i život je bio pred njom

107. Sledeće okolnosti su uzete u obzir kao olakšavajuće prilikom određivanja kazne okrivljenom:

- Sud je odlučio da kao olakšavajuću okolnost uzme činjenicu da je okrivljeni proveo duži vremenski period u sudskom pritvoru. Na taj način, sud je, u ime države kako bi ispravili kršenje njegovih ljudskih prava, odlučio da se u ovom predmetu izrekne blaža kazna.
- Okrivljeni nema krivični dosije
- Okrivljeni je oženjen i ima decu kao i stare roditelje o kojima mora da se stara.

X. Troškovi krivičnog postupka

108. Sud je odlučio da okrivljenom naloži plaćanje troškova krivičnog postupka u iznosu od 100 evra kao paušalnog iznosa. Ovo nije celokupan iznos sudskih troškova ali je sud, shodno članu 102(4) ZPKP odlučio da delimično oslobodi okrivljenog plaćanja troškova krivičnog postupka zato jer bi veći iznos od toga ugrozio izdržavanje porodice okrivljenog. Prema iskazima datim pred sudom niko u porodici nema zaposlenje: otac i majka okrivljenog primaju male penzije, žena okrivljenog je domaćica dok su njegova deca maloletna.

XI. Imovinskopravni zahtev

109. Pošto informacije do kojih se došlo u krivičnom postupku ne pružaju pouzdan osnov za donošenje bilo potpune ili delimične odluke, sud je, u skladu sa članom 112. (2) ZKPK odlučio da uputi oštećenu stranu da može ostvariti imovinskopravni zahtev u parničnom postupku.

XII. Zaključak:

110. Nakon pažljive ocene svih dokaza predmeta i nakon saslušanja svih predloženih svedoka, pretresno veće je zaključilo da je dokazano van razumne sumnje da je okrivljeni počinio krivično delo za koje se tereti po optužnici, te je stoga sud odlučio kao u dispozitivu.

Arkadiusz Sedek
Sudija EULEX-a predsednik veća

Nora Bllaca,
Kosovski sudija

Willem Brower,
Sudija EULEX-a

Nataša Malašević
Zapisničar

PRAVNI LEK: Ovlašćena lica (okrivljeni, tužilac i oštećena strana) mogu uložiti žalbu na ovu presudu Apelacionom sudu preko ovog suda. Žalba se mora izjaviti u roku od petnaest (15) dana od dana uručenja kopije ove presude.